

170

సత్య విజయము.

అక్షర విజయము.

WITH

THE COMPLIMENTS OF "THE

MAHARAJAH OF MYSORE

Sri Rangaraya Vilasa Press 1903.

TEL

34

T. M. S. S. M. Library, Tanjore.

Presented by The Maharaja Sir U. S. Ranga
Rao Bahadur G. C. S. S. C. B. E.

Bombay.

Received from

do.

Date of Receipt. 16. 8. 1922

D. Sambamurti Rao

Honorary Secretary

Presented by
Maharaja of Bobbili A.C.I.E.

16-8-1922

21

R292

DB

తెలుగు.

సత్యము.

34

33

సుజనులార.

ఈ విషయము దైవము కలదను విషయము వలె
హుపించుటకు గట్టసాధ్యమైయున్నది. సాధారణ
బుగ బ్రతివంశితుడు నీ విషయము నెత్తి వివరించున
జ్ఞాకరితో నొకరు భిన్నాభిప్రాయులయే యున్నా
అందుచేత నీ యంశము నుపక్రమించుటకు నీరు
రుండియుచునే యున్నాను. ఇందుకు శాశ్వత
లంది యావిషయమున చెప్పబడినది.

సత్యమనునది. సామర్థములుగ విభజింప
నియున్నది. అనగా

సత్యమనియు,

త్రయమనియు,

(2)

[3] కాయిక సత్యమనియు.

నేను ప్రథమమున మానసిక, కాయిక, సత్యములను వివరించి యీ మూడీలో గ్రంథముమగు వాక్సత్యమును వెనుక జెప్పబోవుదును.

మానసిక సత్యము.

మన మండగము, దైవము శిష్టక గలడనియు మనము తప్పుచేసినయెడ నాశడు మరల శిక్షింపక మానడనియుననుగ్రహ నమ్మకము గలిగి యుండవలెను. ఇంకొక నీతివాక్యము గలదు. ఏమనినః ఎవడు సత్యమును దెలిసికొన జాలునో యాతడు తప్పుకి వీక్షింపును గురె రగును. ఏలనంటే యాతడు స్వాస్థ్యరూపుడగును న్నాడు.

మఱియు సెప్పును ఏకరులకు మోసకరిమును శ్రమకరమునునగు గార్యములను జేయకుండునటలు. మనస్సులయందు దలంపుగలిగి యుండవలెను. ఈ రెండు యంతములను మనస్సునందు నిలిపికొనినవాడు మానసిక సత్యము కలవాడని యెంచబడును.

కాయిక సత్యము.

దైవికవిధి, కృతకమూలమును, పౌరుషవి

(3)

ధిక్పత కనుకల యంసును గౌరవముగను స్యాయము
గను చందరించు బురుషుడు కాయిక సత్యముంగలిగిన
వాడని తెలుసుకును. పై జెప్పిన రెండు విధములగు
విధిక్పతకములయందే కాక- స్నేహ, సంఘ విరో
ధ గృహస్థ్యాది కార్యములయందు సహా సత్య
మును విడువక దిరుగవలెను. ఈ పై యంతముల
లో గూడ నితరులకు మోసము జరుపబడకుండున
టుల గనిపెట్టుచుండ వలెను. వానిలోని నీతులను,
సభిప్రాయములను గనిపెట్టుచు సంచరించిన యడ
నదియు కాయిక సత్యమనియె యనబడును. వాగ్దా
న ప్రకారము నిర్వహించుట సహాకాయిక సత్యము
క్రింది కేవలము.

వాక్సత్యము.

ఈ విషయము నేను ముందు జెప్పినటులనే రూ
ముంటిలో నిండు గుప్తతమపైన యంతమై యున్నది.
మన వేదములో 'నేమి, మహమ్మదీయుల' ఖురాన్
లో నేమి, క్రైస్తవుల బైబిలులో నేమి, యస్మతము
ను జెప్పకూడదని స్పష్టముగ జెప్పబడియున్నది. అయి
తే నావిషయ మనుభవములో నేవిధముగ జరుపబడు

(4)

చున్నదియు గనిపెట్టవలెను. ఈవిషయమున తొలికృ
ష్ణులువారు మహాభారతమున నేమిగ శలవిచ్చి
యుండిరో చానిం జెప్పెదను. ఒకఋషి తానెప్పు
డు సన్మతమును జెప్పనని ప్రతిజ్ఞజేసి యొకయరణ్య
ముందు నివసించి యుండెను. ఇట్టి గొప్పదైన దనప్ర
తిజ్ఞవలన దశచుట్టుపట్టుల నుండుబ్రహ్మచర్యశ్రేష్ఠముగ
గౌరవింప బడుచు వచ్చెను ఇట్లుండగ జోరులచే వెం
బడింపబడి కొందరు బాటపారులు వారల దప్పించి
కొనుట కాఋషియుండు జోటుకు సమీపమునందు
గల పొదరిండ్లలో జొరబడి మరుగు పడియుండిరి.
అప్పుడాఋషిని జోరులుబాటసారులే దారిని బోయిర,
ని యడుగగా దనప్రతిజ్ఞకు భంగము కలుగునని దల
చి వారీపొదరిండ్లలో డాగియున్నారని చెప్పెను.
అందుచేత జోరులు వారింబట్టికొని హింసముల న
పహించి వెళ్లిపోయిరి. ఇట్టిసంగతి సందర్భములుగ
లసమయములలో నిజము బలికినందున నీఋషి చనిపో
యిన పిదప శాశ్వత సరకములో బడెను. గనుక న
ట్టిసంగతి సందర్భములలో శిష్టులైన సూన్యతము అ
న్యత ఫలమునే గలుగజేయును.

(5)

మఱియు త్రివిక్రష్ణులువారు శలవిచ్చినదేమనిన:-

(1) పాణి సంరక్షణ కొఱకును,

(2) సంభోగ కాలమందును,

(3) వివాహ కాలమందును,

(4) ఒకనియొక్క సర్వధనము పోయినపు
డును,

(5) బాహ్యుని గాపాడుటకును,

జెప్పబడు నన్యతమునందు బాతిత్యము లేదని శలవిచ్చి
రి. ఈయైదు విషయముల నవకాశము కలుగజేసికొ
ని మనహిందువులు అందులో ముఖ్యముగ బాహ్యు
ని అపైవాక్యముల నాధారముగ జేసికొని తమ
కు బాతిత్యము సంభవించునటులను, నితరులకు హా
ని గలుగునటులను, నన్యతము నాడుచున్నారని
గనుక నీయైదు సమయములందును గనిపెట్టి బడవ
లసిన గట్టు బాటులను వివరించి చెప్పబోవుచున్నాడ
ను.

(1) పాణిసంరక్షణ మనగా, నిరపరాధియొ
క్క పాణిమును రక్షించుటగాయని తెలిసికొనవల
యును —

(6)

(2) సంభోగ కాలమందు భార్యా భర్తలయొక్క గాని, అట్టివారియొక్క గాని, సంభాషణములు ఆ స్తోదకరముగను నింపుగను నుండవలెను గాన సవిస్మృతి పూర్వకముగాను, చమత్కార యుక్తముగాను, విచోఃముతో నిండినవిగాను నుండవలసి యుండును. గనుక నట్టి సంభాషణములలో నశ్చరముండిన యడ నవిసౌఖ్యమును, ఆనందమును, సభివృద్ధిపరచునే గాని యూయిదుపురిలో నొకరికిని హానిని గలుగ జేయదు.

(3) వివాహ సమయమండనగా, ఏదైననొకడై విక్లమైన యాపద సంభవించి గానిచే గాబోవు వివాహమాటంక పరుపబడునెడ నప్పుడస్మృత మాడుటచే బాతిత్యము లేదు. అటులగానిచో నపుడు చెప్పబడు సత్య మిగుపార్శ్వముల వారికిని విశేషద్రవ్య హానియే గలుగజేయుటయె కాక యావివాహమునకు బిలువబడు వారికి గూడ మిగుల సుఖదుష్టాయము సంభవించును.

(4) ఒకనియొక్క యావదాస్తిచెడుటకు, అనగా నట్టి యుపద్రవము కలిగినపుడ స్మృత మాడుటవలన బాతిత్యము లేదు. అటుల గానిచో మీద త్తి

(7)

కృష్ణులువారు శలవిచ్చిన ఋషికథలోని బాటసా
రులయొక్కయు, దొంగలయొక్కయు, విధముననే ని
రపరాధులు విశేషనాశనము నొందుటయు, దుర్తా
గ్గులందు వలన మేలు నొందుటయు గలుగును.

(5) ఎప్పుడైన బ్రహ్మాదముగగాని, విధిలేకగాని,
జరిగించిన దానింబయట బెట్టుటచే బ్రాహ్మణుడుజా
తి భ్రష్టుడగుతరి నాతని నట్టియవస్థనుండి కాపాడు
టకు ససత్యమును జెప్పవచ్చును. తదితర జాతీయుడు
జాతికి జెడినపుడు తనక్రింది సమీపజాతులలో గలి
యగలడు కాని బ్రాహ్మణుడు జాతికి జెడినపుడుచం
డాలుడే యగునని ముఖ్యముగ బూర్వకాలమున ని
శ్చయింప బడియుండెను. గనుక బ్రాహ్మణుడెప్పు
డైన బ్రహ్మాదముచేగాని, విధిలేకగాని, యట్టియవస్థ
తటస్థించి తద్వారా నిరపరాధి యగునతను జండా
లత్యమును బొందకుండుటకై యస్మత్కమాడుటచే బాతి
త్యము లేదు.

గోరక్షణాధిక మనృత మాడవచ్చుననియు,
మఱియొకచోట శ్రీకృష్ణులువారు శలవిచ్చిరి. ఆ
గోరక్షణ విషయము పూర్వకాలమున రాజులుగో

పులమందలనుంచి సంగడించు యాచారము గలదు. అట్టివానికి నితరులవలన భయము కలిగిపడనత్యమా డియైనను వానిని రక్షింపవచ్చునని యున్నది. ఇందుకు విరాట పర్వములోని యుత్తర గోగ్రహణమును, దక్షిణ గోగ్రహణమును, నిదశానములై యున్నవి.

మఱి యొకచోట తిరికృష్ణులువారు శలవిచ్చి సదేమనిన—

,, శ్రీకృష్ణపాప విచక్షణకు నొకవిధమైన పరిజ్ఞాన ముండవలెను. ఒకప్పుడుగొప్పదైనదిన్ని తెలియశక్యముగాని తెలివి కారణమును యోచింపగా దెలిసి కొనబడును; అనేకులు వేదశాస్త్రములె నీటిని జెప్పుతవని యనియెదరు'వానిని నేనాక్షేపించను గాని వేదశాస్త్రములు ప్రతివిషయమును గలిగి యుండవు జీవులయభివృద్ధికొఱకు నీతివాక్యములు చెప్పబడి యున్నవి- హింసారహితమైన వానితో సంబంధించినది నీతియేను. ఇదియె నీతి ధర్మము- సత్యము- ఎప్పుడైన సహేతుకముగాని నీతి నవలంబించి తాను నీతిమంతుడ నగుదునని యుద్దేశించిన వానితోను, లేక అందువలన దనకాధిక్యము గ

(౯)

లుగుననియున్న వానితోను సంపర్కమున గలుగజేసికొని గూడదు. గాన నీతులలో నెన్ని యుక్తి యుక్తముగాకయుండునో అట్టివిధి ననుసరింపవలసినటుల పనిలేక" ని శలవిచ్చిరి. అందుచేత నటుల దిరుగక పోవుటవలన న సత్యము లేదని మనము తెలిసికొనవలెను-

భీష్మలవారు యుధిష్ఠిరునిచే నత్యము విధిమై యపగబడి యా సత్యమును 13 విధములుగ విభజించిరి. అందు మానసిక- కాయిక- సత్యములె చెప్పబడినవి. అవి యెవ్వియన-—

(1) సమత్వము

(2) దమము

(3) అమాత్సర్యము.

(4) క్షమ.

(5) లజ్జ

(6) తీర్తిక్ష.

(7) అననూయ.

(8) త్యాగము.

(9) ధ్యానము.

(10) ఆర్యత్వము.

(౧)

(11) ధృతి.

(12) దయ.

(13) అహింస.

భీష్మల వారు వివరించిన విధమును బట్టి చూడగా సత్యము యొక్క పర్యవసానమును ముఖ్యముగా గనిపెట్టవలసినట్లు స్పష్టమగుచున్నది.

సాధారణవర్తక వ్యాపారముల యందనృతమాడుట వాడుకగ నున్నది యెగదా? అయితే నితరుల కది నష్టమును గలుగ జేయును. గాన భౌతికకర్మే యగును. వాడుకలో జనులు బాలురతోను, రోగపీడుతులతోను, వారిమేలుకొఱ కసత్యము నాడుచుండుదురు. ఒకరొకని యింటికి దర్శనార్థమై వెళ్ళినపుడు నాయింటి యజమానుడు గాని, యజమానురాలుగాని, చూచుటకు వీలులేనపుడింటివద్ద లేనినిమర్యాద కొఱకు జెప్పించుటయును గలదు.

ఇంక బర్యవసానమేమనిన శ్రీకృష్ణులు వారు శలవిచ్చిన ప్రకార మట్టి విధులకు లోబడిన విషయములు తటస్థించినపుడు అనృతమాడుటవలన దోషము లేదు. ఇంక నా విధులకు సమానవిషయములు తట

(౧౧)

స్థితిభవ వామనుజుడు అన్యతమాదుట వలనగలిగిన బాతిత్యము నిరపరాధులకు హానికరమైన సత్యము జెప్పటవలన గలుగబోవు కీడుకంటె హెచ్చుగనుండునో తగ్గుగనుండునో విచారించి పాతిత్యము హెచ్చుగ నుండినచో సత్యమునే బలుకవలెను తగ్గుగనుండినచో నసత్యమునే బలుకవలెను-

ఈ నిబంధనను మనస్సువందు దృఢపఱచుకొని మాటలాడిన వాడు సత్యవాక్యజ్ఞుడే యగును.

గనుక పై చెప్పబడిన మూడువిధములగు సత్యమును బ్రతిమనుజుడు బహుజాగ్రత్తగ గనిపెట్టి యాసత్యమును విడువక యుండవలెను.

వేం|| స్వ|| రం||

బొబ్బిలి.

